

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 3T/44/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1616010346
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Šimková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2018:1616010346.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudkyňou Mgr. Adrianou Šimkovou, v trestnej veci obžalovaného K. C. pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 24. januára 2018 v Malackách, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný K. C., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom Q. ul.
č. XXX/X, Z., nezamestnaný,

sa uznáva za vinného, že

dňa 27.02.2016 v čase okolo 22.05 h v meste Malacky na ul. Záhoráckej č. 30, v herni zv. GO4games poškodil dotykovú obrazovku na výbernom hracom automate značky Multi Lotto 2, v. č. SKML 10080, tak že počas hry do nej udrel rukou, v dôsledku čoho praskla, čím spôsobil spoločnosti Slovak Restaurants, s.r.o., so sídlom Gajova 11, Bratislava škodu vo výške najmenej 460,- Eur,

t e d a

poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

č í m s p á c h a l

prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 245 ods.1 Tr. zák., s poukazom na § 38 ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. k), písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) mesiac.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. ho súd pre výkon trestu z a r a d' u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Na obvineného K. C. bola na Okresný súd Malacky podaná dňa 24.08.2016 obžaloba prokurátorkou Okresnej prokuratúry Malacky pod č. 2Pv 104/16/1106-13 pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto uznesenia.

Uznesením Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/44/2016 zo dňa 30.06.2017 bol schválený zmier medzi obvineným K. C. a poškodenou spoločnosťou Slovak Restaurants, s.r.o., súčasne súd zastavil trestné stíhanie obvineného. Na základe sťažnosti prokurátora, rozhodol vo veci Krajský súd v Bratislave a uznesením sp. zn. 3To/107/2017 zo dňa 24.10.2017, zrušil napadnuté uznesenie v celom rozsahu a vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Súd v intenciách uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/107/2017 zo dňa 24.10.2017, vykonal hlavné pojednávanie.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po poučení o svojich právach a povinnostiach urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku (zákona č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov; ďalej len Trestný poriadok), že je vinný zo spáchania skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3, písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku a vo vzťahu k tomuto skutku, zisťoval či obžalovaný :

c) rozumie, čo tvorí podstatu skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu, na čo obžalovaný odpovedal:

Áno.

d) bol ako obžalovaný poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, na čo obžalovaný odpovedal:

Áno.

f) rozumie právnej kvalifikácii skutkov, ako trestného činu, na čo obžalovaný odpovedal:

Áno.

g) bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu, na čo obžalovaný odpovedal :

Áno.

h) sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchané skutky, ktoré sa v obžalobe kvalifikujú ako určitý trestný čin, na čo obžalovaný odpovedal:

Áno.

Súd na základe vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny a jeho kladných odpovedí na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku prijal toto vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná.

Súd preto uznal obžalovaného za vinného z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd vzhľadom k prijatiu vyhlásenia o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vykonal dokazovanie len ohľadne trestu.

Súd vykonal dokazovanie odpisom z registra trestov na obžalovaného, výpisom z evidencie priestupkov na obžalovaného, správami o povesti.

Pokiaľ sa druhu a výmery trestu týka, tak Trestný zákon vo svojich ustanoveniach, najmä v ustanoveniach deklarujúcich zásady ukladania trestov, poskytuje ochranu spoločnosti pred trestnými činmi v podobe trestov a to tak, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny života súčasne iných odradiť od páchania trestných činov za súčasného vyjadrenia morálne

odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Keďže uvedený cieľ, t. j. zabránenie v ďalšom páchaní trestnej činnosti zároveň naplňa aj ochranu spoločnosti, treba mať pri voľbe druhu trestu a jeho výmery túto skutočnosť vždy na zreteli. V zmysle zásady legality trestu je možné uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, v ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom trestné sadzby za jednotlivé trestné činy sú ustanovené v osobitnej časti Trestného zákona. Súd pri určovaní druhu a výmery trestu prihliada na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy a zároveň má trest postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Z hľadiska osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovaného súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ desaťkrát prejednaný v priestupkovom konaní za priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Z odpisu registra trestov mal súd preukázané, že obžalovaný bol celkom sedemkrát súdne trestaný, pričom v troch prípadoch sa neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Rozsudkom Okresného súdu Malacky, sp. zn. 2T/21/2014 zo dňa 09.06.2014, právoplatným dňa 09.06.2014, bol uznaný vinným zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona a iné a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky podmienene, s určením skúšobnej doby v trvaní 5 rokov s probačným dohľadom do 09.06.2019. Z registra trestov súd taktiež zistil, že rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 29T/45/2015 zo dňa 22.10.2015 a rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 3T/128/2016 zo dňa 20.12.2016, súdy upustili od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Malacky, sp. zn. 2T/21/2014, z čoho možno usudzovať, že trestná činnosť bola spáchaná v súbehu a pred odsúdením vo veci sp. zn. 2T/21/2014. Trestnej činnosti sa obžalovaný v danej prejednávanej trestnej veci teda dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za inú trestnú činnosť. Taktiež súd poukazuje na ďalšiu trestnú činnosť obžalovaného, ktorý bol odsúdený Okresným súdom Břeclav pre trestný čin úverového podvodu rozhodnutím sp. zn. 2T/19/2015 zo dňa 25.02.2015, pričom s poukazom na § 7b ods. 2 Tr. zákona, súd na uvedené odsúdenie prihliada.

Obžalovaný uviedol, že k spáchaniu skutku sa priznáva, jeho spáchanie ľutuje, žiadal o zhovievavosť pri ukladaní trestu, nakoľko je otcom maloletých detí, ktoré sú odkázané na jeho výživu. Spoločne s družkou a osvojenou maloletou dcérou žijú v spoločnej domácnosti aj s jeho rodičmi, rodina mu finančne vypomáha. Je nezamestnaný, príležitostne pracuje na stavbách, jeho mesačný príjem z brigád je vo výške cca. 300 eur.

Pri ukladaní trestu súd u obžalovaného prihliadol aj na pomer a závažnosť poľahčujúcich a príťažujúcich okolností. Poľahčujúcou okolnosťou je, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval a taktiež dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu, dokonca nahradil škodu vo vyššom rozsahu, ako poškodená spoločnosť požadovala. Naopak obžalovanému príťažovalo, že už bol za trestný čin v minulosti odsúdený. U obžalovaného prevažoval teda pomer poľahčujúcich okolností (2 : 1). V zmysle § 38 ods. 3 Tr. zák. súd znížil hornú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody o 1/3, t.j. z 1 roku na 8 mesiacov.

Nakoľko obžalovaný spáchal úmyselný trestný čin počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, s poukazom na ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona bolo vylúčené uložiť odsúdenému podmienený trest odňatia slobody, čo však nevylučovala možnosť uložiť aj iný druh tzv. alternatívneho trestu tak, ako sa dožadovala obhajoba. Súd v tejto súvislosti poznamenáva, že obžalovanému v čase skutku plynula skúšobná doba podmieneného trestu odňatia slobody za iný trestný čin majetkového charakteru a pokiaľ si obžalovaný túto skutočnosť dostatočne neuvedomoval a mal k nej ľahostajný postoj, bolo by v rozpore s účelom trestu obžalovanému uložiť iný druh trestu, ako nepodmienený trest odňatia slobody, a to aj napriek obžalovaným uvádzanými argumentmi, že je žiteľom maloletého dieťaťa a potrebuje zabezpečovať príjem pre rodinu. Súd teda vzhľadom na povahu trestného činu i predchádzajúce viacnásobné odsúdenia obžalovaného dospel k záveru, že na naplnenie účelu deklarovaného v § 34 ods. 1 Trestného zákona, je potrebné uložiť obžalovanému nepodmienený trest odňatia slobody, nakoľko predchádzajúce podmienené odsúdenie sa minulo účinku, keď obžalovaný sa opätovne dopustil trestného činu a to v skúšobnej dobe. Pokiaľ páchatel' spácha trestný čin počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia alebo podmieneného prepustenia, je aj v zmysle judikatúry opodstatnené a žiaduce prísne potrestanie páchatel'a nepodmieneným trestom odňatia slobody za účelom dosiahnutia, resp. naplnenia všetkých funkcií, ktoré trest plniť má a ktoré neboli naplnené výkonom predchádzajúceho podmieneného odsúdenia. Tieto závery plne dopadajú aj na obžalovaného. Podľa zásady uvedenej v § 34 ods. 1 Trestného zákona má trest plniť nielen represívnu funkciu, teda zabraňovať v páchaní

ďalšej trestnej činnosti, ale i výchovnú funkciu, teda vytvárať podmienky pre výchovu páchatelia, aby viedol riadny život. V rámci upravenej trestnej sadzby odňatia slobody uvedenej v § 245 ods. 1 Trestného zákona, ktorá je až 8 mesiacov (t.j. znížená o 1/3), súd s prihliadnutím na závažnosť konania obžalovaného, na následky trestného činu a spôsob spáchania trestného činu, uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 1 mesiac, čo je na samej spodnej hranici trestnej sadzby. Takýto trest podľa názoru súdu zohľadňuje možnosti nápravy páchatelia a zodpovedá zásadám individuálnej a generálnej prevencie. Uložený trest odňatia slobody bude dostatočnou represiou pre obžalovaného a tiež naplnením účelu, že obžalovaný sa v budúcnosti bude vyvarovať páchaniu trestnej činnosti a starostlivejšie zvaží následky svojho konania. Výška uloženého trestu je podľa názoru súdu primeraná osobe obžalovaného a jeho pomerom, pričom trest odňatia slobody v tejto výmere nezasiahne neprímerane do života obžalovaného v zmysle straty pracovných návykov a možnosti zaradenia sa do práce, ani neohrozí plnenie jeho vyživovacích povinností.

Obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, preto ho súd podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku)